

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobkyně: **Českomoravská komoditní burza Kladno**, se sídlem náměstí Sítňá 3127, Kladno, zastoupena Mgr. Jaroslavem Borovičkou, LL.M., advokátem se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 32, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí ministryně průmyslu a obchodu ze dne 13. 3. 2019, č. j. MPO 21469/19/11300/01000, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 3. 2022, č. j. 5 A 70/2019 - 39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Ministerstvo průmyslu a obchodu rozhodnutím ze dne 20. 12. 2018 č. j. 88862/18/41700/41000, neudělilo státní povolení (dále jen „povolení“) k návrhu na změnu řádu Rozhodčího soudu při Českomoravské komoditní burze Kladno (dále jen „řád rozhodčího soudu“), a to ve znění schváleném usnesením valné hromady žalobkyně ze dne 3. 12. 2018. Žalobkyně proti rozhodnutí podala rozklad, který ministryně průmyslu a obchodu rozhodnutím dne 13. 3. 2019, č. j. MPO 21469/19/11300/01000, zamítla a původní rozhodnutí potvrdila.

[2] Proti napadenému rozhodnutí se žalobkyně bránila žalobou, kterou Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zamítl. Stejně jako žalovaný dospěl k závěru, že označení rozhodčího soudu, které bylo v řádu rozhodčího soudu změněno, je způsobilé vyvolat klamnou představu ve smyslu § 6 odst. 1 zákona č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách (dále jen „zákon o komoditních burzách“). Z tohoto ustanovení vyplývá, že příslušný orgán státní správy v rámci řízení o povolení ke změně řádu rozhodčího soudu zkoumá také označení rozhodčího soudu, a proto je námitka žalobkyně o tom, že název byl změněn již dříve na zasedání burzovní komory žalobkyně, nedůvodná. Povolení nemůže být nahrazeno činností členů burzovní komory.

[3] Na posouzení klamavosti či nebezpečí vzniku záměny se nevztahuje obecná úprava občanského práva k označení právnických osob, neboť rozhodčí soud je nezávislým orgánem působícím při komoditní burze a vztahuje se na něj zejména ustanovení § 6 odst. 1 písm. b) zákona o komoditních burzách. Městský soud se neztotožnil se závěrem žalovaného o zaměnitelnosti navrhovaného názvu rozhodčího soudu, nicméně potvrdil, že je tento název klamavý. Žalobkyní navrhovaný název „Mezinárodní rozhodčí soud při Českomoravské komoditní burze“ je klamavý, jelikož není pravdivý co do uvedení burzy, při které působí. Vynecháním slova „Kladno“ název rozhodčího soudu vyvolává klamnou představu, že je rozhodčí soud zřízen při „Českomoravské komoditní burze“, což není existující subjekt.

II. Kasační stížnost, vyjádření žalovaného a doplnění kasační stížnosti

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Stěžovatelka v první řadě uvedla, že žalovaný vůbec nerozhodoval a neměl rozhodovat o názvu rozhodčího soudu. Správní řízení probíhalo podle § 5 odst. 5 zákona o komoditních burzách pouze ohledně povolení změny řádu rozhodčího soudu; pokud měl žalovaný výhrady vůči názvu, měl zahájit řízení podle § 6 odst. 1 písm. b) zákona o komoditních burzách v souvislosti se změnou statutu komoditní burzy. Název byl totiž změněn již dne 27. 3. 2018 na zasedání burzovní komory, tj. o devět měsíců dříve, navíc v přítomnosti zástupce burzovního komisaře, který měl v případě nesouhlasu s názvem vznést námitky, popř. následně postupovat pozastavením rozhodnutí burzovní komory v rámci jeho pravomocí při výkonu státního dozoru. To se ovšem nestalo. Žalovaný uplatnil svůj nesouhlas s názvem v řízení, které se týkalo jiné věci, což je nesprávné a šikanózní.

[6] Městský soud se nijak nevyjádřil ke slovu „mezinárodní“, které jako součást názvu rozhodčího soudu žalovaný považoval za klamavé. V tomto bodě je rozhodnutí městského soudu nepřezkoumatelné. Městský soud se také mylí ohledně právní subjektivity rozhodčího soudu – stěžovatelka a rozhodčí soud jsou dvě různé nezávislé entity; rozhodčí soud není orgánem stěžovatelky, nýbrž je samostatnou právnickou osobou. Městský soud neaplikoval obecné požadavky na tvorbu jména právnické osoby a relevantní judikaturu k pojmu „klamavost“. Pokud by tak učinil, došel by k závěru, že název klamavý není, jelikož nevzbuzuje klamavou představu o osobě ani činnosti, které se rozhodčí soud věnuje.

pokračování

[7] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že se plně ztotožňuje se závěry a argumentací městského soudu.

[8] Ve svém doplnění kasační stížnosti stěžovatelka uvedla, že řád rozhodčího soudu pouze zohlednil změnu názvu, jelikož valná hromada stěžovatelky neměla pravomoc jej vůbec posuzovat – název byl změněn zákonem aprobovaným způsobem ve statutu rozhodčího soudu, který dříve schválila k tomu příslušná burzovní komora stěžovatelky. Valná hromada nerozhodovala o názvu, a tak o něm nemohl rozhodovat ani žalovaný přezkoumávající řád rozhodčího soudu schválený valnou hromadou. Přitom žalovaný své rozhodnutí založil výlučně na nesouhlasu s názvem a dále se řádem rozhodčího soudu nezabýval. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odůvodnil své rozhodnutí pouze odkazem na ustanovení § 5 odst. 5 ve spojení s § 6 odst. 1 zákona o komoditních burzách a dále svou argumentaci nijak nerozvedl. Stěžovatelka přitom považuje závěry žalovaného jako odporující zákonné úpravě.

[9] Je nutné rozlišovat mezi statutem rozhodčího soudu a řádem rozhodčího soudu. První uvedený stěžovatelka přijala podle § 13 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů (dále jen „zákon o rozhodčím řízení“), nicméně zákon o komoditních burzách takový vnitřní předpis vůbec nepředpokládá. Pokud by zákonodárce chtěl do statutu rozhodčího soudu zasáhnout, dal by správnímu orgánu možnost jej přezkoumat. Pokud tak ovšem neučinil, nelze zákon o komoditních burzách vykládat extenzivně a rozšiřovat tím pravomoci žalovaného, který sám potvrdil, že statut rozhodčího soudu nemá pravomoc schvalovat. Zákon žalovanému dává možnost vykonávat státní dozor nad přijetím statutu rozhodčího soudu prostřednictvím svého zástupce, ale burzovní komisař svých kontrolních oprávnění nevyužil. Oba vnitřní předpisy mají rozdílný účel a oba schvalují odlišné orgány stěžovatelky, jak vyplývá ze statutu stěžovatelky, který byl řádně přijat, a proto jej žalovaný musí respektovat.

[10] Stěžovatelka svou žádostí podle § 5 odst. 5 zákona o komoditních burzách vymezila konkrétní předmět řízení, tj. povolení k novému řádu rozhodčího soudu, který žalovaný neoprávněně rozšířil, resp. úplně zaměnil, a posuzoval namísto nových procesních pravidel rozhodčího soudu jeho název, což je v rozporu s principem legality, a žalovaný tím zneužil svou pravomoc. Ustanovení § 6 odst. 1 zákona o komoditních burzách pouze vymezuje důvody, na jejichž základě je žalovaný oprávněn udělit povolení vyžádané podle § 5 zákona o komoditních burzách a žalovaný jej může použít, pouze pokud je již dána jeho pravomoc podle § 5 zákona o komoditních burzách. Podmínky pro aplikaci jsou tak dány pouze v rámci řízení o povolení provozování burzy, jestliže její rozhodčí soud nevyužije možnosti vydat svůj statut, nikoli u následných změn. Rozsudek městského soudu ovšem není založen na závěru, že zákonná úprava obsahuje mezeru, kterou je potřeba překlenout výkladem, ale prezentuje své argumenty jako daný fakt, a tak je rozsudek nepřezkoumatelný. Za situace, kdy existují rozdílné názory na možnost aplikace těchto dvou ustanovení, byl extenzivní výklad městského soudu v rozporu se zásadou *in dubio pro libertate*, tedy nepřípustný a v rozporu s ústavním právem.

[11] V souladu se zásadou dobré víry a ochrany oprávněných zájmů byl za výše uvedených okolností žalovaný povinen nový název bez dalšího respektovat, a to i pokud

by pravomoc k jeho přezkoumání měl. Tím, že do svého posouzení zahrnul také název rozhodčího soudu, vzal jako rukojmí všechny obchodující s komoditami s cílem zabránit stěžovateli v užívání nového moderního řádu rozhodčího soudu, a to vědomě a úmyslně, a tím porušil zásadu zákazu zneužití pravomoci. Napadené rozhodnutí je také v rozporu se zásadou proporcionality, jelikož postup žalovaného, jímž zablokoval nový řád, působí stěžovateli větší újmu na právech, než jaký je zájem na kontrole označení rozhodčího soudu.

[12] Z rozsudku městského soudu nelze dovodit, jakým způsobem by měli být potenciální účastníci rozhodčího řízení klamáni. V každém stupni řízení byly uváděny jiné důvody –v rozhodnutí v prvním stupni vychází klamavost z absence slova „Kladno“, v řízení o rozkladu žalovaný navazuje argumentací o výrazu „mezinárodní“, zatímco městský soud se přiklonil k argumentaci v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalovaný v rozhodnutí o rozkladu změnil původní odůvodnění, resp. fakticky vytvořil zcela nové, což je v rozporu s principem dvojinstančnosti a překročil meze apelačního principu. Stěžovatelka zaměřila svou argumentaci v žalobě proti rozhodnutí o rozkladu, a tak jí byla fakticky odepřena možnost uplatnit v plném rozsahu její procesní práva, konkrétně vymezit se proti odůvodnění rozhodnutí v prvním stupni. Městský soud měl z tohoto důvodu rozhodnutí žalovaného zrušit a vrátit k dalšímu řízení.

[13] Označení rozhodčího soudu nevzbuzuje klamavý dojem, že se rozhodčí soud zabývá jinou činností, než ke které je oprávněn. Při vypuštění slova Kladno neodkazuje ani zbytek názvu na jinou či neexistující burzu, naopak toto znění má klamavost odstranit, protože rozhodčí soud sídlí na rozdíl od stěžovatelky nikoli v Kladně, ale v Praze. Název „Českomoravská komoditní burza“ se používá jako zobecnění a v České republice neexistuje jiná burza s podobným názvem. Městský soud dále nezohlednil, že klamavost je pouze jednou z podmínek v § 6 odst. 1 zákona o komoditních burzách, při jejichž kumulativním naplnění je možné zasáhnout. Klamavost musí dosahovat takové intenzity, aby označení mělo vliv na důvěryhodnost rozhodčího soudu nebo stěžovatelky. To ovšem nebylo v žádném z řízení předmětem posuzování. Zjednodušené, ale přesto jednoznačné a pro veřejnost srozumitelné a dostatečně identifikující vymezení stěžovatelky fakticky nikoho neklame a absenteje zde i takový úmysl.

[14] Když stěžovatelka odkazovala v řízení u městského soudu na název Burzovního rozhodčího soudu při Burze cenných papírů Praha, a.s., měla tím na mysli název, kterým se tento rozhodčí soud na veřejnosti prezentuje, tedy „Burzovní rozhodčí soud“. Z hlediska působení na veřejnost je horší prezentovat se pod názvem, který o jejím zřizovateli nenechává žádných pochyb, a proto tento rozhodčí soud užívá zkrácený název, který úplně zřizovatele vynechává. Nadto stěžovatelka uvádí, že nový název rozhodčího soudu používá již od roku 2018 a stala se jím známá i v zahraničí.

[15] Stěžovatelka je přesvědčena, že důvodem pro nezákonný a diskriminující postup žalovaného je podpora konkurenčního rozhodčího soudu zřízeného při Hospodářské a Agrární komoře ČR, kterému zákon přiznává obecnou působnost a žalovaný se pokouší udržet tento jeho monopol. Tím se městský soud měl také zabývat.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

pokračování

[16] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná, má rovněž požadované náležitosti, byla podána včas a oprávněnou osobou. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.). Po takto provedeném posouzení dospěl k závěru, že kasační stížnost **není důvodná**.

[17] Podle § 5 odst. 1 zákona o komoditních burzách *k provozování burzy je třeba státní povolení (dále jen „povolení“) Ministerstva průmyslu a obchodu nebo Ministerstva zemědělství v oblastech jejich působnosti (dále jen „příslušný orgán státní správy“).*

[18] Podle § 5 odst. 5 věty první zákona o komoditních burzách *povolení je třeba též k návrhu na změnu názvu burzy, statutu, řádu burzovního rozhodčího soudu a na přijetí za člena burzy, s výjimkou člena burzy podle § 17 odst. 1 písm. b), jinak jsou změny nebo vznik členství neplatné.*

[19] Podle § 6 odst. 1 písm. b) zákona o komoditních burzách *příslušný orgán státní správy neudělí povolení, jestliže navrhovaný název burzy nebo označení burzovního rozhodčího soudu jsou způsobilé vyvolat nebezpečí záměny nebo klamnou představu, nebo jiným způsobem mohou ovlivnit důvěryhodnost burzy nebo burzovního rozhodčího soudu.*

[20] Podle § 28 odst. 1 zákona o komoditních burzách *při burze může působit burzovní rozhodčí soud jako stálý nezávislý orgán pro rozhodování sporů uvedených v odstavci 3 nezávislými rozhodci.*

[21] Podle § 13 odst. 2 zákona o rozhodčím řízení *stálé rozhodčí soudy mohou vydávat své statuty a řády, které musí být uveřejněny v Obchodním věstníku; tyto statuty a řády mohou určit způsob jmenování rozhodců, jejich počet, a mohou výběr rozhodců vázat na seznam vedený u stálého rozhodčího soudu. Statuty a řády mohou též určit způsob řízení a rozhodování i jiné otázky související s činností stálého rozhodčího soudu a rozhodců včetně pravidel o nákladech řízení a odměňování rozhodců.*

[22] Soud se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozsudku. Jak vyplývá z konstantní judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu, má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být patrné, jaký skutkový stav vzal soud za rozhodný, jakým způsobem postupoval při posuzování relevantních skutečností a z jakých důvodů považuje argumentaci účastníků řízení za nedůvodnou (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, a ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, č. 244/2004 Sb. NSS, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004 - 62, a ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008 - 75). Meritorní přezkum rozsudku je tak možný pouze za předpokladu, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč soud rozhodl tak, jak je uvedeno v jeho výroku. Současně z rozsudku musí být patrné, jak se správní soud vypořádal se vznesenými žalobními body a k nim se vztahující žalobní argumentací.

[23] Napadený rozsudek je přezkoumatelný. Městský soud dostatečně vysvětlil, proč byl postup žalovaného v souladu se zákonem, jestliže v rámci řízení o povolení ke změně řádu rozhodčího soudu zkoumal také soulad nového označení rozhodčího soudu s § 6 odst. 2 zákona o komoditních burzách (bod 33). Soud rovněž dostatečně, ač stroze, odůvodnil svůj závěr o klamavosti názvu rozhodčího soudu, kterým se ztotožnil s odůvodněním žalovaného (bod 37). Nezabýval se sice výslovně klamavostí slova „mezinárodní“, přestože na tomto slově žalovaný postavil svou argumentaci, ale posuzoval klamavost názvu rozhodčího soudu jako celek. Skutečnost, že městský soud nereagoval na konkrétní námitku stěžovatelky ohledně slova „mezinárodní“, proto nezakládá nepřezkoumatelnost této části rozsudku. Městský soud se dostatečným způsobem vypořádal také s ostatními žalobními námitkami stěžovatelky.

[24] Základem argumentace stěžovatelky před kasačním soudem je skutečnost, že označení rozhodčího soudu bylo změněno v souladu se všemi zákonnými podmínkami dne 27. 3. 2018 na zasedání burzovní komory stěžovatelky. Ke změně označení rozhodčího soudu nicméně nebylo uděleno povolení a změna tak nebyla provedena v souladu se zákonnou úpravou, která dále v § 5 odst. 5 zákona o komoditních burzách stanoví, že pokud není uděleno povolení, jsou změny neplatné. Ať už stěžovatelka zvolí jakýkoli proces a ve svém statutu rozdělí pravomoci k rozhodování o vnitřních předpisech jakkoli, zákonným požadavkem zůstává povinnost získat k jakékoli změně označení rozhodčího soudu povolení od příslušného orgánu státní správy. Stěžovatelka o toto povolení nikdy nepožádala.

[25] Jak již uvedl městský soud, povolení ke změně označení rozhodčího soudu nemůže být nahrazeno činností členů burzovní komory jmenovaných orgánem státní správy. Burzovní komisař vykonává nad činností burzy státní dozor, jeho úkolem je kontrolovat činnost burzy a přijmout k tomu opatření uvedená v § 34 zákona o komoditních burzách. Jeho úkolem naopak není rozhodovat a udělovat povolení, což zákon svěřil do rukou příslušného orgánu státní správy, kterým je v tomto případě žalovaný. Burzovní komisař není povinen využít své pravomoci a uložit opatření, a to ani pokud by k tomu byly splněny zákonné požadavky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2015, č. j. 9 As 202/2014 - 236). Státní dozor vykonávaný burzovním komisařem nebo jeho zástupcem na zasedání burzovní komory nemohl nahradit povolení, ke kterému je příslušný jiný orgán státní správy.

[26] Nejvyšší správní soud neshledal v postupu žalovaného nezákonné překročení jeho pravomoci ani její zneužití. Ze zákona o komoditních burzách jednoznačně vyplývá, že posouzení označení rozhodčího soudu spadá do pravomoci žalovaného. Podle § 5 odst. 5 zákona o komoditních burzách je povolení žalovaného potřeba ke změně řádu burzovního rozhodčího soudu. Rozsah posuzování, resp. podmínky pro neudělení tohoto povolení, stanovuje následující ustanovení § 6 odst. 1 písm. b), které klade na nové označení rozhodčího soudu mj. požadavek absence klamavosti. Jediný vnitřní předpis rozhodčího soudu, který je žalovaný oprávněn zkoumat, je jeho řád, a z toho logicky vyplývá, že v rámci něj je třeba posuzovat, zda byly splněny požadavky na označení rozhodčího soudu.

pokračování

[27] Argumentace, kterou předložila stěžovatelka v doplnění kasační stížnosti, zužuje možnost posouzení označení, tedy pravomoci žalovaného, pouze na případ, kdy je označení rozhodčího soudu stanoveno poprvé při založení rozhodčího soudu, a to pouze za předpokladu, že rozhodčí soud nevydá svůj statut. Takový závěr by vedl k absurdnímu výsledku, kdy by komoditní burza po povolení prvního označení rozhodčího soudu mohla jeho název libovolně měnit, anebo se vyhnout posuzování úplně pouhým přijetím statutu rozhodčího soudu. Takový výklad je v rozporu se smyslem a účelem zákona o komoditních burzách. Stát má zvýšený zájem na regulaci provozování burzy, potažmo jejího rozhodčího soudu, a účelem ustanovení je proto vložit pravomoc o rozhodování, zda je označení rozhodčího soudu vhodné nebo nevhodné, do rukou orgánu státní správy. Nelze přijmout výklad, podle kterého by si adresát zákonné povinnosti mohl vybrat, zda pod normu stanovující tuto povinnost bude nebo nebude spadat pouze tím, že zákon „obejde“ přijetím odlišných vnitřních pravidel, která vyloučí zákonný postup.

[28] Zákon o komoditních burzách obsahuje speciální úpravu ve vztahu k zákonu o rozhodčím řízení, a proto rozhodčí soud působící u komoditní burzy musí získat ke svému názvu povolení, ačkoli byla jeho změna provedena ve vnitřním předpisu, který zákon o komoditních burzách nezná.

[29] Zákon správnímu orgánu ukládá povinnost, nikoli možnost, označení rozhodčího soudu zkoumat, a proto se žalovaný správně v projednávaném případě vyjádřil k novému označení rozhodčího soudu v řízení o povolení ke změně řádu rozhodčího soudu, nehledě na to, v jakém rozsahu žádala posoudit řád rozhodčího soudu stěžovatelka. Ta naopak sama měla dbát na to, aby změna označení byla včas a řádně povolena. Tvrzená dobrá víra stěžovatelky ani ochrana jejích oprávněných zájmů nemohou být důvodem pro to, aby bylo od nutnosti povolení upuštěno, když bez něj stěžovatelka užívá název již několik měsíců.

[30] Nepřípadnost námitky překročení pravomoci naznačuje také rozpor v argumentaci samotné stěžovatelky, která své námitky účelně změnila v průběhu řízení před kasačním soudem. V kasační stížnosti uvádí, že žalovaný název rozhodčího soudu neměl posuzovat v řízení o řádu rozhodčího soudu, ale měl zahájit nové řízení, a následně v rozporu s tím v doplnění kasační stížnosti namítá, že k rozhodování o označení rozhodčího soudu nebyl žalovaný oprávněn vůbec.

[31] Nejvyšší správní soud se ztotožňuje také s posouzením klamavosti městským soudem i žalovaným. Ze správního spisu vyplývá, že název rozhodčího soudu stěžovatelka změnila z původního „Rozhodčí soud při Českomoravské komoditní burze Kladno“ na „Mezinárodní rozhodčí soud při Českomoravské komoditní burze“.

[32] Slovo „mezinárodní“ může vyvolat klamnou představu, že rozhodčí soud vystupuje jako instituce rozhodující výlučně spory podle mezinárodního práva. Není důvod proto, aby bylo součástí názvu slovo „mezinárodní“ pouze s odůvodněním, že před tímto soudem mohou vystupovat i zahraniční subjekty; stejně tak by každý obecný soud byl také ve své podstatě „mezinárodní“. Rozhodčí soud při komoditní burze nelze považovat za běžný soukromoprávní subjekt, neboť má specifické postavení a disponuje přenesenou kompetencí obecného soudu. I proto na něj nelze plně přenést obecné požadavky na název právnických osob. Slovo „mezinárodní“ a vypuštění slova „Kladno“ pak může vyvolávat i dojem,

že při burzách působí jeden centrální český rozhodčí soud. Tento dojem umocňuje anglický překlad názvu v anglické verzi řádu rozhodčího soudu, který bude pravděpodobně využíván zejména zahraničními subjekty.

[33] Název „International Arbitration Court of the Czech Commodity Exchange“ nejlépe ilustruje spojení obou námitek, které správní orgány a městský soud vůči názvu rozhodčího soudu vznesly. Z názvu se zcela vytratila specifikace konkrétní burzy, při které rozhodčí soud působí – klamavost vytváří absence celého názvu burzy, který bez svého místního určení „Kladno“ může vyvolat dojem, že jde o „obecný“ rozhodčí soud nadřazený jiným soudům zřízeným u konkrétních burz; tuto klamavou představu stěžovatelka pouze podporuje obecným slovem „Czech“, překladem slova „Českomoravská“. Jinými slovy, to, že se název rozhodčího soudu takto odpoutává od názvu komoditní burzy, při níž je zřízen, a přidává označení „mezinárodní“, způsobuje jeho klamavost.

[34] Jak již uvedl městský soud, odkaz stěžovatelky na používání názvu Burzovního rozhodčího soudu při Burze cenných papírů Praha je nepřipadný, protože v nyní projednávané věci jde o povolení k oficiálnímu označení rozhodčího soudu při stěžovatelce, zatímco stěžovatelka argumentuje názvem, kterým se citovaná burza prezentuje. Pro věc stěžovatelky tak není relevantní. Stejně tak není správný stěžovatelčin výklad ustanovení § 6 odst. 1 zákona o komoditních burzách. Není zřejmé, z čeho stěžovatelka dovozuje, že se zde jedná o výčet kumulativní, a to jak mezi částmi odstavce navzájem, tak v části pod písm. b), která se na případ aplikovala. Naopak v obou těchto případech jsou jednotlivé hypotézy normy odděleny slovem „nebo“, a tak zřejmě stačí k neudělení povolení naplnění pouze jediné podmínky.

[35] Stěžovatelka v kasační stížnosti vytýká žalovanému, že je napadené rozhodnutí neproporcionální a dále že byl porušen princip dvojinstančnosti, jestliže podle ní správní orgán odůvodnění prvostupňového orgánu nahradil svým vlastním. Tyto námitky stěžovatelka poprvé uplatnila až v kasační stížnosti, ačkoliv jejich uplatnění v řízení před městským soudem nic nebránilo. S ohledem na § 104 odst. 4 s. ř. s. jsou tyto námitky nepřijatelné.

IV. Závěr a náklady řízení

[36] Napadený rozsudek městského soudu je zákonný a Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost stěžovatelky v souladu s § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[37] O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, a soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. července 2023

pokračování

Ivo Pospíšil
předseda senátu